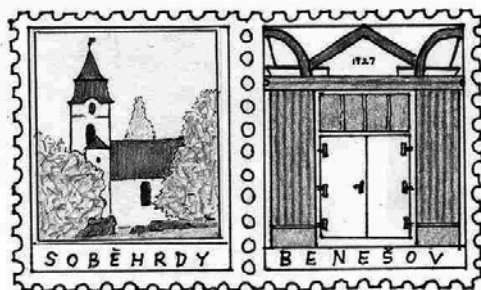

ČÍSLO 103 (2/2020)

ČERVEN 2020

Věstník evangelických sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

Slovo na doma pro dnešní den

Jsou tři hodiny ráno. Jsme na farské zahradě v Benešově. Proč jsem vás vzala na zahradu v tuhle nelidskou hodinu? Ne, netrpím nespavostí. Strašně ráda spím. A když už z té postele vylezu, musím k tomu mít opravdu pádný důvod. Chtěla jsem vás vzít do zlomu noci a dne.

Je to taková zvláštní hodina. Slunce ještě nevyšlo, je šero, je takový mrtvý ticho. Půlnoc je za námi, ale den ještě nepřišel. Takové dusné tísnivé ticho. A pak se to najednou zlomí. Najednou začnou ptáci zpívat a začne den. Celé Boží stvoření začne zase pracovat.

Ten práh noci a dne je zvláštní čas. Nevím, jestli jste měli třeba na táboře někdy hlídku takhle nad ránem. Je to divný čas. Člověku se skoro až uleví, když ptáci začnou zase zpívat. Pamatuji si, jak jsem na nočních službách v nemocnici vyhlížela zlom noci do dne. Ne tedy proto, že už za chvíli budu mít „padla“, ale jako bych mohla zase dýchat. A když mi o službě v hospici zemřela paní – ta první paní, na kterou nikdy nezapomenete, zemřela právě v tomhle zlomu. Nový den – jako by už pro ni nebyl. A když se na svět rozhodl přijít náš nejmladší, bylo to právě v tomhle zlomu noci a dne, když mi dal vědět: Mámo, tak dneska, dneska je náš den.

Ten zlom noci a dne mě fascinuje. Nevím, jak vstáváte vy. Ne-

dobrý zvyk je posouvat zvonění budíku po pěti minutách, až pak už opravdu musíte vylítnout z postele. Jestli do sebe hodíte hrnek vroucího kafe a poklusem nebo autem frčíte do práce. Nebo jestli si dopřejete čas nejen na tu snídani.

Je to něco tajemného a zvláštního, tenhle zlom noci a dne. Ještě nezačal ten každodenní cvrkot, ještě je klid a ticho noci. Ale už je den. Je čas oslavit jeho příchod. Je čas slavit, čas poděkovat, čas pro úsměv. Je čas poděkovat s celým stvořením. Jako by tu ve všech, v kosácích, vrabcích, zemi, ve mně, zněl jakýsi společný tón.

Přečtěte si žalm 28 a 19.

Můžete ho prostě jen poslouchat, vychutnat si jeho krásu a na pozadí poslouchat kosáky, nebo se můžete jeho slovy modlit s probouzející se přírodou.

Připraveno Kateřinou Frübauerovou jako promluva na webové stránky: e-cirkev.cz. Můžete si ji najít a poslechnout.(č. 88; 12.6.)

KÁZÁNÍ

První čtení: Píseň písni 1,1-8

Druhé čtení: Jan 14,15-21

Je jedno slovo, které celý text spojuje – vztah.

Vztah plný napětí lásky, vztah plný emocí i rozumu, radosti, podpory, nepochopení, vysvětlování... Pevný vztah.

O teorii vztahu k Bohu mám na polici pár tlustých knih. Je to celá věda a říká se jí dogmatika. Co věříš, křesťane? Víra má chápat, co věří, obsah víry má člověk umět i vysvětlit druhému.

A můžeme se spolu pustit do jednotlivých slov textu, který je základem kázání. Můžeme se teď spolu dát do krásných a dogmaticky vytríbených vět. O tom, jak je to s Boží trojjedností, jak je to se vztahy uvnitř trojice a jak vidíme, že Bůh jedná v našem životě jako troj-jediný. Nebojte, dogmatiku si nechám na biblické hodiny. Tady bych zůstala u toho naprostého základu: vztah.

První čtení je záměrně z Písně písni. Stará svatební píseň. A hodně často si ji snoubenci vybírají na svatbu i dnes. A my ji máme v Bibli. Proč. Je to píseň o vztahu Boha a lidské duše.

O tom úžasném dech beroucím vztahu, co do něj patří celý člověk.

Text – základ kázání je z Ježíšovy poslední velké řeči k učedníkům. A je o vztahu k nim. Přijdou chvíle, kdy se budete cítit, jako byste byli opuštěni. Ježíš odejde – a co bude pak? Nikdo se neloučí rád. Kdo tu bude pro jejich hledání Boha? Depka padá na učedníky. Proti depce staví Ježíš svůj vztah k Otci i Duchu. Vztah, kterému neubere na živosti ani odloučení.

Je to jako když máte kamarádka. Byli jste si blízko, pak vás rozdělí na čas okolnosti, ale když si znova zavoláte, zjistíte, že pořád jedete po stejné koleji a je to paráda! Nejde být s přáteli pořád, něco si člověk odžije sám – z donucení, něco si chce odžít sám, být taky zalezlý ve své noře, ale když vyleze, zjistí, že přátelé jsou pořád kolem něj a mají radost, že ho vidí a chtějí s ním zase sdílet radosti, starosti, spolu se smát a spolu nadávat. Jo.

Duch pravdy. Kdo vlastně stojí o pravdu? O tu pravdivou pravdu? To jako vážně chceme, aby o nás někdo věděl tu pravdivou pravdu? Vždyť to nehezké – buď děláme, že není, nebo to zas nafukujeme nad rozměry, které má. A obojí je o našem obrazu o nás samých, ne o Bohu. A už vůbec to není o vztahu s Bohem, je to jen a jen o vztahu nás k nám samým. Pravda, která přichází od Boha, nikdy neponižuje ani nepřefukuje to nehezké v nás. Je to jako když někdo spadne – do bažiny nebo čeho vlastně – Boží pravda je podaná ruka, co ví, že je tu něco špatně, skočit do bažiny, ale taky ví, že stačí podat svoji ruku a ten v bažině dostane šanci vylézt ven. Duch pravdy je jaké Duch těšitel, rádce, přímluvce – ta podaná ruka. A je to zase o vztahu.

Jsou lidi, co vám v klidu řeknou, že věří v – Toho nad námi. Ano, dokud jejich Ten nad námi je skutečně jen nad námi, je to pro ně v pořádku. Zato když po nich v rámci svatby či pohřbu chcete Otčenáš, začnou se ošívat. Jako dokud je nad námi, tak jo, ale modlitba jako rozhovor s Bohem – to je moc. Vztah, ten tu chybí. A udělat ten krok od Ten na nebesích k Ty na nebesích, ten krok do vztahu k tomu na nebesích? Ohrožující, nezvyklé...radši možná ne...no možná jo...

Vztah – to znamená i pro druhého něco dělat. Všimněte si, že přijmout + zachovávat = milovat, a láska se pozná z činů. Přijmout – tedy ne jen striktní dodržování všech přikázání. Taky vědět o jejich smyslu – a tím je právě vztah. Na začátku Desatera je věta Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl... ono se tohle

na konfirmáku neučí, ale je to tak. Dřív než Bůh vysloví svá přikázání, říká: já jsem ten, co mu stojíš za to navázat s tebou vztah. Navaž ho i ty se mnou! A když vztah navážeme, nechme ho, ať trvá, roste, vyvíjí se.

Motivace k tomu děláni něčeho pro předmět mé touhy je kdeco, ale já bych ráda vyzdvihla vztah. Vztah člověka k Bohu jako motivaci pro jednání. Proč jste vlastně dneska ráno vstali a přišli sem? Víím, že hlavně starší lidé poslední dva měsíce svádí boj s počítačem, aby si pustili bohoslužby on-line. A nevzdávají se ani na několikátý pokus. A myslím, že jsme všichni za poslední dva měsíce dost přehodnotili náš vztah ke komunikačním technologiím.

Proč? To je to samé jako Proč chodíme do kostela. Protože náš zájem o Boží slovo ve všech jeho podobách, to je jeden z výrazů našeho vztahu k Bohu. Za účast v kostele nebo za přečtení bohoslužeb nejste placeni, nemáte z toho žádné výhody. Je to jeden z výrazů vašeho vztahu k Bohu. A jestli k vám Bůh promluví tu kázáním, jindy písní nebo úsměvem druhého člověka, Večeří Páně, křtem – to je zase výraz vztahu Boha k vám.

Svobodného vztahu.

Tak za vás prosím, ať se váš vztah k Bohu vyvíjí a hlavně ať trvá.

*Náš Bože, děkujeme za všechny situace, kdy jsme tě potkali, kdy jsi byl blízko
děkujeme za všechny situace, kdy jsi nám byl daleko a přitom nás situace vedla k tobě
děkujeme za zranění vztahů kolem nás, v našich rodinách
děkujeme za to, co nás potkává a směřuje nás k Tobě
prosíme za situace, kdy se mýjíme, kdy Tě nechápeme, kdy jsme Ti daleko
prosíme za nemocné i za ty, kdo je ošetřují, kdo rozdávají svůj čas pro druhé
prosíme za sousední sbory, dnes zvláště před Tebou myslíme na soběhrdský sbor a jeho nového faráře
prosíme za diakonii ve Vlašimi
prosíme za členy tohoto sboru, děti, mladé, staré
prosíme za ty, kdo sbírají odvahu přijít a požádat o křest
prosíme za ty, kdo se připravují na křest a konfirmaci
prosíme za nás*

Kateřina Frübauerová

Život v Soběhrdech

• **Karanténa**

Nejen naše republika, ale celý svět zažíval toto jaro něco, co nikdy předtím. Infekci, která se valila ze země do země. Je to zážitek, na který nezapomeneme. Samozřejmě s různou intenzitou, podle toho, jak koho se týkal. Ale úplně neunikl nikdo. Karanténa zasáhla všechny.

Což se projevilo i v naší církvi i našem sboru. Když si to promítám zpět: Poslední neděli, kterou jsme se sešli, byla neděle 8. března se sborovým shromážděním, kde jsme zrekapitulovali minulé období a jeho hospodaření. Jako bychom něco uzavřeli. Příště už jsme se nesešli. Ale konec to rozhodně nebyl. Jednak jsme právě dokončili 102. číslo Soběhrdského bratra, které jsme roznášeli do schránek, nebo posílali poštou. Každý týden jsme dostali od kurátora mailem nabídku sledování bohoslužebným možnostmi. Jednak nový farář nezaháel a připravoval kázání buď ke čtení, nebo dokonce k poslechu na internetu. A vůbec celá církev až neuvěřitelně rozkvetla nabídkou pobožností, meditací, modliteb, přenosem bohoslužeb nahraných předem nebo on line. Ne všichni však mají počítač. To jsme si uvědomovali silně. Takže následovalo období, které se vyznačovalo především zvýšeným zvoněním telefonu. Zavedli jsme tzv. virtuální kafe. Za normálních podmínek vždy po konci bohoslužeb pijeme kafe. Pili jsme ho tedy dál, doma nebo na farní zahradě a přitom si povídali telefonem se členy sboru, zvláště s těmi, kteří těch kontaktů tolik nemají. Nevím jak vy, ale pro mě to byl významný pocit, že patříme k sobě. Konec úplného zákazu scházení jsme oslavili 3. května dvojími bohoslužbami po 14 lidech. A protože byla první neděle v měsíci, byla i Večeře Páně. Nakoupili jsme malé kalíšky, abychom vyhověli hygienickým požadavkům. Měli jsme radost, že jsme zase spolu.

• **Instalace**

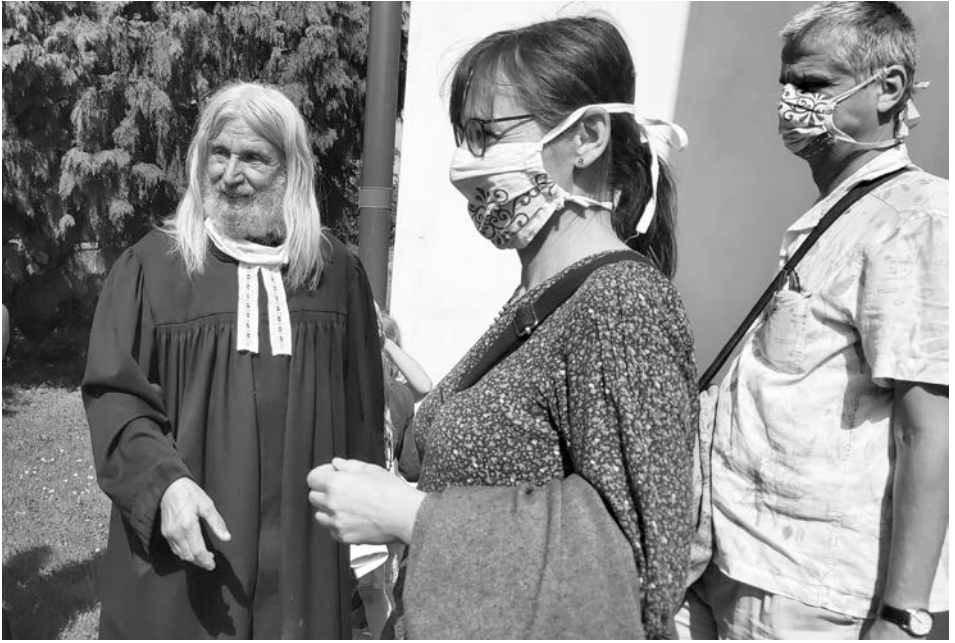
Za dva týdny nato jsme odpolední instalační slavností potvrdili na tři roky faráře na poloviční úvazek Pepíka Bartoška. Je to završení jeho profesní kariéry, přesto shodou okolností, jak nám prozradil, první instalace. Instalace byla záležitostí pražského seniorátu. Přijelo překvapivě hodně farářů, ačkoli nebyly podmínky ještě volné. Instalační akt a instalační řeč měla první náměstkyně

seniora Lenka Ridzoňová, Honza Rataj jako člen staršovstva Pe-píka představil a připomněl jeho službu u nás už před přibližně 14 lety. Pak následovaly pozdravy: nejbližšího spolupracovníka Petra Wagnera z husitského spřáteleného sboru, administrátora sboru posledního půl roku Michala Šourka, starosty Soběhrd Pavla Bartíka, Honzy Macháčka z benešovského sboru a dalších přátel a kolegů. I když jsme měli roušky na puse, došlo na občerstvení i kávu a radostné rozhovory.

Farářská rodina nebydlí na faře, protože má byt v Praze, manželka pracuje v Praze a děti chodí do školy v Praze, přesto se aktivně ujala úpravy zahrady a pěstování zeleniny. Pepík faru používá jako detašované pracoviště s internetovým spojením, odkud podniká pastorační návštěvy.

podkrovní ubytování v Soběhrdech

• Brigáda

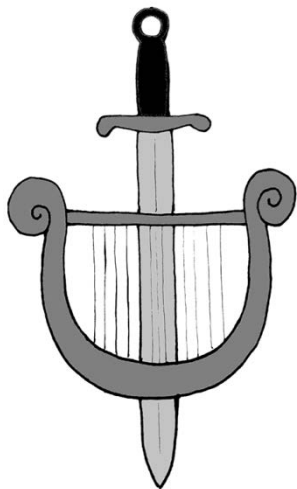
V sobotu 6. června jsme uspořádali brigádu na řezání dřeva k topení a dalšímu úklidu sborového areálu. S tím souvisí radost, že se podařilo získat dotaci od seniorátu na vybavení podkrovních místností k ubytování různých skupin. Nakoupili jsme postele i povlečení na ně. Místnosti jsme nově uspořádali, a také udělali pořádný úklid sborové místnosti, kůlny, garáže. Že se toho tolik udělalo, je také zásluha mládeže, která se sešla, aby připravovala program na letní setkání s dětmi v Čími. Vypadá to, že je to stále baví.

U nás zase naopak očekáváme dvě skupiny prázdninového sborového pobytu z Prahy Žižkova a ze Znojma. Jsme rádi, že jim tuto možnost můžeme nabídnout a doufáme, že budou spokojeni.

Marie Stolařová

Letní setkání dětí a mládeže v Čími

SAULOVA DVOJÍ TVÁŘ

LUH U ČÍMI 2020

Ahoj děcka!

I letos se můžete vydat na táborové setkání v Luh u Čími. Tentokrát budeme poznávat dvojí tvář Saula a přitom zažijeme mnoho napínavých chvil. Kromě tradičních aktivit pro vás máme připraveno pár drobných změn, takže se máte na co těšit. A my se zase těšíme na vás. Tak na viděnou v srpnu! :-)

15. - 22. 8. 2020,

cena: děti 2000 Kč,

praktikanti 1500,-

<http://sobehrady.evangnet.cz/node/1534>

KARANTÉNA

(pokus o povídku na dané téma, duben 2020)

Je děsný sucho. Když jdu ven se psem, úplně mě ten nehybný suchý vzduch pohlcuje. Nemůžu dýchat a s rouškou je to ještě horší. Zdá se mi, že všechno křičí jako ty kytky v Krtečkovi: „Vodu ... vodu ... vodu ...“. Včera teda zapršelo, nevím, jak kde, ale u nás jen lehce, aby se neřeklo.

Ovšem i tak je tu jaro, všechno kvete těma nejnádhernejšíma barvama – žlutou, bledě modrou, růžovou, fialovou. Jo, i červenou, kterou nemám ráda, ale tulipánům dávám milost.

Stromy se taky paráděj', moje oblíbená mohutná bříza je už celá v zeleném – a dole pod ní je pěkný binec! To dělají jehnědy- vypadá to, jako by v trávě lezly tisíce velkejch nahnědlejch housenek. Ale přesto je to půvabný.

Při večerní prochájdě s Teddym pozorujeme hvězdy. Teda – já pozoruju, on má čumák v trávě a zkoumá zprávy od fenek. Měsíc v úplňku byl v březnu až horrově krásnej, ale i jeho srpek je úžasnej. A Venuši jsem tuhle dobře viděla, ale předevcírem už jen párkrát probleskla mezi mrakama.

Přes den v bytě skoro normálka – domácí práce, vaření, telka, prší nebo žolíky, knížka ... Taky počítač a mobil, komunikuju fest, ale stejně mi setkávání s lidma chybí úplně nejvíc.

Zásobování je v rukou našich dětí a vnoučat, najdeme všechno potřebné před dveřma. Pocecáváme s nima přes messenger - a nebo nás přijdou pozdravit pod balkón. Oni jsou Romeo a my dva Julie.

Jo, a taky jsme si před dvěma týdny pořídili rotoped, mužský poctivě jezdí, já se projíždím jen lážo plážo, tak dva kilásky denně.

Samo, že si najdu chvíli, abych se pomodlila. To vždycky končím máminým „Pámbů s námi a zlý pryč“.

No, a v osm hodin večer tleskám. Stojím na balkoně a dvě, tři minuty tleskám. V naší vilové čtvrti s pěti pidipaneláčkama (v tom prvním bydlíme) se tím zabejvám obvykle sama. Občas se někdo ze zahrádek či terásek kolem přidá, když je zrovna venku. Ale v poslední době jsou mým potěšením dvě malý holčiny od sousedů přes silnici – čekaj', až vylezu na balkon a pak začnou na své trampolíně tleskat o vteřinu dřív, než já.

To tleskání je tady ve městě už druhý měsíc, v některých ulicích se porůznu ozvou i hudebníci: klavírista, kytaristi, harmonikář, trumpetista i dudák!

Tleskáme, hrajeme, zpíváme – prostě děkujeme všem lidem, co někde nějak něčím v týhle době pomůžou. Teda já děkuju určitě. VŠEM.

NULI

➤ Jak jsme prožili karanténu v Sedlci-Prčici

Připadá mi, že se to stalo hodně dávno. Od té doby čas nezadržitelně běží.

Nejdříve jsme si mysleli, že je to záležitost několika málo týdnů a že to tedy bez bohoslužeb prostě vydržíme. Psala jsem sborové dopisy a „virtuální“ bohoslužby, které jsem posílala buď e-mailem nebo vytištěné roznášela těm, kdo internet nemají. S bratry a sestrami ve sboru jsme si hodně telefonovali, psali, svěřovali se svými obavami a vzájemně se podporovali, takže jsme byli stále ve spojení.

S. Marie Dubská ušila skvělé roušky, které jsem posílala i rodině a známým do Prahy, tam na začátku karantény nebyly dostupné. Ale brzy šily roušky šikovné ženy z naší obce, takže rouškami jsme byli zásobeni zde v Sedlci-Prčici dostatečně. Místní městský úřad (hlavně paní starostka) zorganizovala nákupy pro seniory. Vypomáhali hasiči a další dobrovolníci. Bylo to až dojemné, jak se všichni snaží.

Ve sboru jsme museli kromě bohoslužeb a biblických hodin samozřejmě zrušit všechny další akce, jako byl např. koncert žáků místní ZUŠ a další naplánované koncerty.

Náš původní odhad, že karanténa bude trvat jen pár týdnů, se nesplnil. Velikonoce bez bohoslužeb a vysluhování VP? Ale i to jsme zvládli. I když jsme si to nejdříve nedovedli představit.

Církev všeobecně reagovala rychle a ekumenicky. Možnost sledovat bohoslužby jak v české televizi nebo on-line z různých sborů bylo skvělé. Také biblické úvahy na e-cirkev.cz „Přinášíme naději pro každý den“ byly a jsou skvělé a povzbuzující. Včetně večerní modlitby na každý den.

Při nejbližší možnosti, tedy 26. 4., jsme bohoslužby „naživo“ opět obnovili. Samozřejmě za dodržování všech nařízených bezpečnostních předpisů. Už jsme měli i bohoslužby s vysluhováním VP (s kališky).

Myslím, že karanténa nás mnohému naučila. Měli jsme více času na soustředění se na Pána Boha, na zamyšlení nad tím, kam jdeme, kam spějeme, co je podstatné a co méně. A také jsme si najednou vyzkoušeli, že Bůh není omezen nějakým koronavirem, není omezen jenom prostory, ale může mu posloužit úplně, úplně všechno.

Paula Jandečková

Výroční sborové shromáždění – Sedlec-Prčice

Milé sestry a milí bratři v Kristu, milí přátelé,

farní sbor ČCE v Sedlci-Prčici vás srdečně zve na výroční sborové shromáždění. Při sborovém shromáždění se můžete dozvědět více o životě sboru i o jeho hospodaření, k tomu se ptát, diskutovat a podávat návrhy. Přijďte všichni, kdo o život sboru a jeho úkoly, radosti i problémy máte zájem.

Sborové shromáždění se koná v rámci bohoslužeb
v neděli 28. 6. 2020 v 9.00 hodin.

Sedleckoprčicko-benešovsko-salvátorský táborový pobyt s názvem „Oheň plál“

se bude konat 19. 7. - 26.7. ve Strmýchách u Pelhřimova
Po loňském vyjití z Egypta letos poputujeme vedení ve dne
sloupem oblakovým a v noci sloupem ohnivým. Proto název
„Oheň plál“.

Téma budou opět provázet hry, odbornosti, odpočinkové i soutěžní aktivity za vedení oblíbených a osvědčených vedoucích.

Těšíme se na vás.

Tomáš Trusina, Adam, Pavla Janděčková

Chleby pro potřebné

Chtěla bych jen krátce upozornit, že tato akce pražského seniorátu běžela a běží dál. U nás v Benešově se zapojíme ve středu 8. července a ve čtvrtek 6. srpna. Příprava bude probíhat jako obvykle od 14.00 hodin v presbyterně sboru. Prosím případné dobrovolníky na výpomoc, aby se mi ozvali.

Děkuji, Mirka Nulíčková

Soběhrdský evangelický farář na půl úvazku, část druhá

Po absolvování ČVUT jsme se se ženou odstěhovali na venkov, aby na nás nebylo v době vrcholící normalizace tolik vidět. Ale opak byl pravdou. Jako jediní nevoliči v obci o pěti stech lidech jsem brzy začal pracovat v kravíně, na sušičce v cihelně, na poli atd. Ale nikterak té zkušenosti nelituji.

V okolí bylo mnoho sborů bez faráře, protože neměli „státní souhlas“, tehdy nezbytný k „výkonu duchovenské činnosti“. Tak jsem začal mít čtené bohoslužby, později jsem si udělal zkoušky na laického kazatele a nakonec jáhna. Asi po deseti letech, když jsem, kromě své práce, každou neděli kázal, učil děti a měl biblické hodiny, za mnou přišel můj senior s návrhem: což se zkusit zprofesionalizovat? Přeloženo to znamená: požádáme o státní souhlas, když ho dostaneš, budeš za farářování placen a nebudeš už muset chodit do kravína. Od budoucích kolegů jsem věděl, že první námitkou k neudělení souhlasu je: nemáme za vás v práci náhradu. Je tedy třeba dát výpověď. Ale to soudruzi věděli také, a tak mě jistě budou chtít vyhladovět. Co dělat? Vykrmili jsme dvě telata, krávy prodali na jatka, dal jsem výpověď, podali žádost o státní souhlas a čekali. Půl roku se nedělo nic, kromě toho, že jednu krávu jsme už prožrali. Já jsem mezitím podepsal „Několik vět“, a tak jsem tomu moc nedával šanci. Dvěma kolegům za stejný „zločin“ podmíněně odebrali státní souhlas. Ale já to podepsal jako jezďák a je zajímali spíše umělci, faráři, spisovatelé apod., protože z kravína nemají člověka, v režimu s pracovní povinností, kam vyhodit. Vidle z ruky vám nikdo nesebere. Pak přišlo předvolání od krajského církevního tajemníka, který byl postrachem celého našeho seniorátu. S naším seniorem jsme se tam vydali. Nejprve šel dovnitř on, po půl hodině vyšel ven rudý vzteky, ale dřív než jsme si mohli cokoli říci, šel jsem dovnitř já. Chvilku jsme se opatrně oťukávali. On samozřejmě nemohl použít argument, abych využil své původní vzdělání, neboť nebyla moje vina, že jsem nepracoval jako strojný inženýr, a tak nakonec vyrazil se svým posledním trumfem: nebudou farníkům vadit vaše dlouhé vlasy? Spadl mi kámen ze srdce a málem jsem vyprskl smíchy. Uvědomil jsem si: nic na mě nemáš, blbečku. Za pár týdnů přišel písemně státní souhlas. Psal se srpen 1989. Přešel jsem z 2 700 Kčs v kravíně na 960 Kčs čistého jáhenského platu, ještě podle Gottwaldových zákonů, ale to jsem netušil, jaký uragán se strhne za pár měsíců....

Josef Bartošek

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny slaví členové soběhrdského sboru:

Červenec: Bublová Hana, Soběhrdy – 71 let; Hallerová Blažena, Lštění – 83 let; Kovář Pavel, Bedrč – 76 let; Kovář Jaroslav, Ládví – 77 let; René Hudec, Ondřejov – 69 let; Štunc Zdeněk, Petroupim – 67 let; Matoušek Miroslav, Petroupim – 66 let;

Srpen: Micka Vladimír, Soběhrdy – 73 let; Boháč Zdeněk, Kozmice – 69 let; Podroužek Vladimír, Čerčany – 69 let;

Září: Bohata Milan, Soběhrdy – 50 let; Zach Milan, Petroupim – 69 let; Fleischerová Hana, Vysoká Lhota – 77 let;

Děti

Červenec: Kyselová Aneta, Přestavlky – 16 let; Podroužková Barbora, Čerčany – 14 let; Šafařík Martin, Praha – 17 let;

Srpen: Příbyl Richard, Petroupim – 4 roky; Pavlík František, Mnichovice – 7 let; Macháčková Jasmína, Benešov – 10 let; Váša Jonáš, Mnichovice – 11 let; Svobodová Adéla, Přestavlky – 20 let;

Září: Vášová Mariana, Mnichovice – 7 let

Katolický farář Martin Janata se loučí po 12 letech s farností v Poříčí nad Sázavou a odchází do Nového Strašecí

Citujeme z rozhovoru: Jak se Vám ve farnosti pracovalo?

Poříčská farnost je nádherná a její krásu vytvářejí především lidé. A nemyslím tím jen lidi v Poříčí, ale také v ostatních obcích farnosti. V Čerčanech, Soběhrdech, ve Vranově, Teplýšovicích, Ostředku... Všude jsou milí farníci, bez jejichž pomoci a spolupráce bych si neporadil. Za ta léta jsem si zde vytvořil mnoho krásných přátelských vztahů, nejen s katolíky.

Co všechno obnáší povolání nebo spíše poslání kněze?

Na povolání faráře se mi líbí jeho rozmanitost. Něco ekonomiky, něco stavebního dozoru, kontakt s lidmi všech věkových skupin od dětí po umírající v hospici, setkávání s lidmi různých povolání a různých názorů, naslouchání lidem a sdílení jejich starostí i radostí. Těší mě, že pro některé jsem se stal jakýmsi rodným farářem a směl jsem být účastníkem různých událostí v jejich životě. To všechno naplňuje můj život smyslem a takový pocit bych přál každému.

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: Kateřina Frühbauerová;
tel: 731 177 145, e-mail: benesov@evangnet.cz, [www stránky: benesov.evangnet.cz](http://www.stranky.benesov.evangnet.cz).
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel: Josef Bartošek;
tel: 604914582, e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, [www stránky:sobehrdy.evangnet.cz](http://www.stranky.sobehrdy.evangnet.cz).
Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Pavel Stolař, 603 830 938

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: farářka
Pavla Jandečková, , tel. 604 185 520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

FS ČCE Zruč nad Sázavou: Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Matěj Opočenský
Číslo účtu: 0162121008 /0300

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské
Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr
Telefon: 608 066 406

E-mail: cercany@ccshpraha.cz; web: ccsh-cercany.blogspot.cz/

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz
Vychází 4 x ročně.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 10. září 2020

Soběhrdský bratr:
Vydává sbor ČCE v Benešově a
sbor ČCE v Soběhrdech